

**Решение № 113 от 13.12.2017 г. на ОС - Габрово по в. н. о.
х. д. № 127/2017 г.**

Данни за делото	
Съд:	Окръжен съд - Габрово
Вид на делото:	ВНОХД
Номер на делото:	127
Година:	2017
Съдебен състав / Съдия:	ПЛАМЕН Н. ПОПОВ, БЛАГОВЕСТА М. КОСТОВА, МИНКО Н. МИНКОВ
Данни за акта	
Вид на акта:	Решение
Номер на акта:	113
Дата на постановяване:	13.12.2017 г.
Дата на влизане в сила:	
Статус на акта:	
Дата на постановяване на мотива:	13.12.2017 г.
Данни за изпращане в по-висша инстанция	
Съд:	
Изходящ номер:	
Година:	
Тип на документа:	
Дата на изпращане:	
Резултат от обжалване:	

РЕШЕНИЕ № 113
гр. Габрово, 13.12.2017 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Габровският окръжен съд, наказателно отделение, в публично съдебно заседание на петнадесети ноември, две хиляди и седемнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИНКО МИНКОВ

ЧЛЕНОВЕ: БЛАГОВЕСТА КОСТОВА

ПЛАМЕН ПОПОВ

при участието на секретаря Ягода Лесичарска и прокурор Жени Шикова, като разгледа докладваното от съдия Попов ВНОХД № 127 по описа за 2017 година, въз основа данните по делото и закона прие за установено следното:

Въззивното производство е образувано по жалба на подсъдимия И.В.Й. ***, чрез договорния защитник адв. Р.Б. *** против Присъда № 66 от 02.10.2017 година, постановена по НОХД № 319/2017 г. на Районен съд – Севлиево.

С обжалваната присъда първоинстанционният съд е ПРИЗНАЛ подсъдимия И.В.Й., с ЕГН ***** за ВИНОВЕН в това, че на 28.06.2017 година около 01,10 часа в гр. Севлиево, на ул. "Марин Попов", до дом № 82, в посока центъра на града, управлявал моторно превозно средство – лек автомобил марка "Опел", модел "Зефира" с рег. № *** /шведска регистрация/ в срока на изтърпяване на принудителна административна мярка чл. 171, т. 1, б. "Д" от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство /СУМПС № 432594678/ до заплащане на дължимите глоби, наложена със ЗППАМ № 17-0341-00028 от 15.02.2017 година на Началник сектор към ОД МВР – Габрово, РУ Севлиево, връчена на 15.02.2017 година и влязла в законна сила на 02.03.2017 година, **с което е извършил престъпление, за което на основание чл. 343в, ал. 3 във връзка с ал. 1 от НК и чл. 58а, ал. 1 от НК съдът го е ОСЪДИЛ на ЧЕТИРИ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, което наказание да изтърпи при първоначален СТРОГ РЕЖИМ, на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. "б" от ЗИНЗС, както и на ГЛОБА В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА в размер на 250 лв. /двеста и петдесет лева/.**

На основание чл. 343г от НК съдът е ЛИШИЛ подсъдимия И.В.Й. от право да управлява МПС за срок от ШЕСТ МЕСЕЦА, считано от влизане на присъдата в сила.

Производството е протекло по реда на Глава двадесет и седма от НПК, в хипотезата на чл. 372, ал. 4 вр. с чл. 371, т. 2 от НПК – съкратено съдебно следствие. Няма конституирани граждански ищци и частни обвинители.

Въззивната жалба е подадена от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 319, ал. 1 от НПК, което обуславя процесуалната ѝ допустимост.

С въззивната жалба се твърди, че присъдата на РС Севлиево е несправедлива. Не се изтъкват конкретни доводи за това твърдение.

Претендира се, наказанието лишаване от свобода да бъде намалено до неговия минимум от три месеца, а наказанието лишаване от права да бъде за срок от четири месеца.

От въззивната жалба е видно, че се поддържа твърдение за явна несправедливост на наложеното наказание. Не се сочат нарушения на процесуалния закон.

В жалбата, както и в съдебно заседание, не са направени доказателствени искания.

В съдебно заседание, проведено на 15.11.2017 г. жалбоподателят И.Й. не се явява и не взема становище, независимо от предоставената възможност. Неговият защитник адв. Б. поддържа жалбата и направените искания. Изразява становище, че подс. Й. не е личност със завишена степен на обществена опасност и с действията си не е създал опасност за останалите участници в движението. Моли наказанието глоба също да бъде намалено до неговия минимум от 200 лв.

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура – Габрово пледира за потвърждаване на атакувания първоинстанционен акт. Счита, че присъдата е мотивирана и постановена след подробен анализ на събраните по делото доказателства.

Съдът, след като прецени всички събрани по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа страна:

Със ЗППАМ № 17-0341-00028 от 15.02.2017 година на Началник сектор към ОД на МВР – Габрово, РУ – Севлиево, влязла в законна сила на 02.03.2017 година, на подсъдимия Й. е била наложена санкция по чл. 171, т. 1 б. "Д" от ЗДвП – "Временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до заплащане на дължимите глоби". С посочената заповед на Й. било отнето СУМПС № 432594678, издадено от компетентен орган на Република Гърция.

В срока на отнемането на СУМПС на обвиняемия съгласно посочената по – горе заповед, а именно на 28.06.2017 година, около 01,10 часа подсъдимият Й. ***, в посока центъра на града ползван от него лек автомобил марка "Опел", модел "Зафира" с рег. № *** /шведска регистрация/, собственост на трето лице.

В същото време полицейски служители, сред които и свид. Георги Николов, се намирали пред дом № 82 на ул. "Марин Попов". Същите видели управлявания от подсъдимия автомобил и му подали сигнал за спиране със стоп-палка. При последвалата проверка било констатирано, че водачът на автомобила – подсъдимият Й., бил с отнето свидетелство за управление на МПС. За констатираното от тях обстоятелство полицейските служители съставили акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, бланков № 884971 срещу подсъдимия за това, че на посочените по – горе място и час управлявал МПС, без да притежава свидетелство за управление на МПС, в срока на изтърпяване на принудителна административна мярка за временно отнемане на СУМПС, наложено със ЗППАМ № 17-0341-000028 от 15.02.2017 година на Началник сектор при ОД на МВР – Габрово, РУ - Севлиево.

Горната фактическа обстановка е установена от първоинстанционния съд след съпоставка на самопризнанието на подсъдимия с писмените и гласните доказателства, събрани по време на досъдебното производство, на основание чл. 373, ал. 3 и чл. 372, ал. 4 от НПК.

След анализ на събраните по делото доказателства, ценени заедно и поотделно, настоящият въззивен състав установи фактическа обстановка, каквато е описана и в мотивите на обжалвания първоинстанционен съдебен акт. Направеното от подсъдимия И.Й. самопризнание се подкрепя изцяло от събраните по време на досъдебното производство гласни и писмени доказателства.

Подсъдимият И.Й. не оспорва фактическата обстановка, твърдението, че е извършил описаното в обвинителния акт престъпление и правната му квалификация. Счита, че наказанията му са завишени несправедливо.

За престъплението по чл. 343в, ал. 3 от НК са предвидени наказания – лишаване от свобода до три година и глоба от двеста до хиляда лева. За да извърши индивидуализация на наказанието на подсъдимия И.Й., районният съд е отчел смекчаващите и отегчаващи вината обстоятелства, както следва: Извършеното от подс. Й. деяние не е тежко престъпление по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК, но същото се характеризира с висока степен на обществена опасност, която се обуславя от динамиката на извършване на подобен род престъпления. Сравнително висока обществена опасност на самия подсъдим, предвид предишните му осъждания. Като отегчаващи вината обстоятелства съдът е взел предвид тези осъждания на Й., както и многобройните наказания, които са му били налагани за това, че управлява МПС, без да е правоспособен водач на автомобил. Като смекчаващо вината обстоятелство съдът е ценил признаването на вината. Първоинстанционният съд е стигнал до извод за превес на отегчаващите вината обстоятелства.

Делото е разгледано при условията на съкратено съдебно следствие в хипотезата на чл. 371, т. 2 от НПК. Съобразявайки се с императивната разпоредба на чл. 373, ал. 2 от

НПК, първоинстанционният съд е определил наказание лишаване от свобода, като се е ръководил от разпоредбите на Общата част на Наказателния кодекс. Правилна е преценката, че подходящото наказание за подсъдимия Й. е под средния размер, предвиден в чл. 343в, ал. 3 във вр. с ал. 1 от НК, а именно – шест месеца лишаване от свобода. В съответствие с разпоредбата на чл. 58а, ал. 1 от НК, определеното наказание е намалено с една трета, като съдът е постановил подс. И.Й. да изтърпи наказание – четири месеца лишаване от свобода. Наложено е и кумулативното наказание – глоба, близко до минималния размер, предвиден от закона размер, а именно 250 лева, като същото е съобразено със семейното и имуществено състояние на дееца. Първоинстанционният съд правилно е приел, че по делото не се установяват изключителни или многобройни смекчаващи вината обстоятелства, което да доведе до приложението на чл. 58а, ал. 4 във вр. с чл. 55 от НК. Следва да се разясни, че изключително обстоятелство по смисъла на чл. 55 от НК е такъв факт, който не е обичаен за масовите случаи, и при оценка на личността на дееца и деянието води до извод, че дори и най-лекото, предвидено в закона наказание, ще се яви несъразмерно тежко. Приложението на чл. 55 от НК е изключение, а не правило. Предвид обстоятелството, че не са изтекли пет години от изтърпяване на предходно наложеното наказание лишаване от свобода по НОХД № 42/2012 г. на РС Златоград /ефективно изтърпяно на 15.03.2013 г./, правилно районният съд е постановил наказанието лишаване от свобода по настоящата присъда, да бъде изтърпяно при първоначален "строг" режим, на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. "б" от ЗИНЗС.

Размерът на наказанието по чл. 343г във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК – лишаване от права е съобразен с многобройните нарушения по ЗДвП, които е извършил Й., видно от справката за нарушител/водач /л. 11 – 12 от ДП/.

Настоящият състав на ГОС намери изводите на първоинстанционния съд за правилни и обосновани. Искането за намаляване размер на наказанието лишаване от свобода се явява неоснователно. В жалбата не се сочат доводи, по каква причина наказанията се явяват несъразмерно тежки. Във фазата по същество, адв. Б. излага, че подс. Й. не е личност със завишена степен на обществена опасност и с действията си не е създавал опасност за останалите участници в движението. Представената справка за съдимост води до друг извод. Подс. Й. е осъждан многократно за извършени престъпления от общ характер. Последното осъждане е със споразумение от 01.03.2017 г. по НОХД № 77/2017 г. на РС Севлиево, отново за престъпление по транспорта, т.е. само три месеца преди да извърши деянието по настоящото дело. Наложеното наказание не е постигнало целите си. На 15.03.2013 г. Й. е изтърпял ефективно наказание лишаване от свобода по НОХД № 42/2012 г. на РС Златоград. Това наказание също не е успяло да мотивира Й. да спазва установените в държавата правила за поведение. Повечето осъждания са за тежки престъпления, голяма част от които против правото на собственост. Следва извод, че личността на подс. Й. се характеризира със завишена степен на обществена опасност. С извършеното престъпление подс. Й. не е създавал конкретна опасност за участниците в движението, но това не може да се отчита като смекчаващо вината обстоятелство. Престъпленията по транспорта винаги създават предпоставка да бъдат застрашени здравето и живота на околните, поради което намират своята санкция в НК. Ето защо се явява нуждата от по-интензивна наказателна репресия, която да въздейства предупредително и възпиращо. По-ниски по размер наказания няма да бъдат в състояние да постигнат целите на чл. 36 от НК за превъзпитание и поправяне на дееца, както и да въздействат предупредително и възпиращо за нуждите на генералната превенция.

В заключение, може да се направи извод за правилност, мотивираност и

законосъобразност на атакуваната присъда, което от своя страна обуславя цялостното ѝ потвърждаване. Изводеният в нея извод почива на констатацията, че самопризнанието на подс. И.Й. се подкрепя изцяло от събраните по време на досъдебното производство доказателства.

При извършената служебна проверка въззивният съд не констатира основания за изменение на атакувания съдебен акт и в останалите му части, както и да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Водим от горното и на основание чл. 338 във вр. с чл. 334, т. 6 от НПК, съдът

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 66 от 02.10.2017 година, постановена по НОХД № 319/2017 г. по описа на Районен съд – Севлиево.

Решението е окончателно и не подлежи на касационна жалба или протест.

За изготвянето му да се съобщи писмено на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: